

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Dagmar Novotnou v právní věci žalobce **České vysoké učení technické v Praze, IČO 684 07 700, se sídlem Zikova 1903/4, 166 36 Praha 6 – Dejvice**, zastoupeného JUDr. Veronikou Ordnungovou, advokátkou, se sídlem U Ladronky 1145/42, 169 00 Praha, proti žalovanému **R. J., nar. dne XXXX, trvale bytem XXXX, XXXX**, zastoupenému JUDr. Hanou Marvanovou, advokátkou, se sídlem Újezd 19, 118 00 Praha 1 – Malá Strana, o ochranu dobré pověsti právnické osoby

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen do 15 dnů od právní moci rozsudku uveřejnit na své vlastní náklady v celostátním deníku *Hospodářské noviny* a v deníku *Mladá Fronta Dnes* omluvu v rámečku s nadpisem „Omluva R. J. Českému vysokému učení technickému v Praze“ o výšce písma nejméně 4 mm a textem omluvy o výšce písma nejméně 2 mm, ve znění :
„Dne 18.5.2014 jsem v druhé části pořadu ČT24 Otázky Václava Moravce v rámci debaty o opravě dálnice D1 obvinil České vysoké učení technické v Praze z účasti na zločinném spiknutí a z toho, že někteří jeho pracovníci, které jsem označil za zločince, spolupracují s projekčními firmami a dávají kulatá razítka na kdejaký paskvil. Dále jsem naznačil, že na půdě ČVUT v Praze je řada osob, které jsou součástí starého zločinu a které pošpiňují ČVUT. Za uvedená tvrzení a obvinění, která nebyla prokázána a která jsem nepodložil žádnými důkazy, se tímto Českému vysokému učení technickému v Praze omlouvám, neboť si uvědomuji, že taková prohlášení mohla významně poškodit vážnost a pověst celé ČVUT“.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit náklady řízení žalobce, zástupci žalobce JUDr. Veronice Ordnungové v částce 30.308,- Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal proti žalovanému žalobou doručenou soudu dne 7. 7. 2014 ochrany dobré pověsti právnické osoby tak, že v žalobě navrhnul eventuální petit s požadavkem na uveřejnění omluvy na náklady žalovaného primárně na televizní stanici ČT24 v rámci pořadu Otázky Václava Moravce, a pakliže by nebylo uveřejnění omluvy touto formou možné, požadoval uveřejnění omluvy v celostátním deníku Hospodářské noviny a v deníku Mladé Fronty Dnes ve znění uvedeném ve výroku I. tohoto rozsudku, a nebyla-li by ani tato forma omluvy možná, požadoval zaslat písemnou omluvu téhož znění žalobci. Tvrdil, že je prestižní vysokou školou univerzitního typu, která patří k nejstarším a největším technickým univerzitám v Evropě a zároveň je považován za nejlepší technickou univerzitu v České republice a takto je vnímán i mezi širokou laickou i odbornou veřejností. Žalobce provozuje mimo jiné výzkumná centra, ústavy a specializovaná pracoviště včetně znaleckých ústavů. Dne 18. 5. 2014 se žalovaný spolu s generálním ředitelem Ředitelství silnic a dálnic ČR J.K. a proděkanem Dopravní fakulty ČVUT v Praze P.M. zúčastnili diskuze na téma výstavby a opravy dálnice D1 v pořadu televizní stanice České televize – ČT24, Otázky Václava Moravce (dále jen Pořad). Žalobce zdůraznil, že žalovaný v druhé části Pořadu vědomě a úmyslně slovně napadal instituci žalobce, jakož i osoby působící na půdě žalobce včetně přítomného proděkana Dopravní fakulty ČVUT v Praze P.M., čímž vyvolal velkou vlnu mediální pozornosti a neoprávněně zasáhl do dobré pověsti a jména žalobce. Tímto neoprávněným zásahem vznikla žalobci nemajetková újma spočívající ve ztrátě důvěryhodnosti, vážnosti a dobré pověsti nejen jako univerzity ale taktéž jako výzkumného ústavu. S ohledem na okolnosti a způsob, jakým došlo k zásahu do dobré pověsti žalobce, domáhal se žalobce poskytnutí nepeněžitěho zadostiučinění ve formě omluvy ve znění uvedeném ve výroku I. tohoto rozsudku.

Žalovaný ke své obraně tvrdil, že jeho výroky nemohly neoprávněně zasáhnout do práva na ochranu dobré pověsti žalobce, neboť se jednalo o pravdivá tvrzení, která byla podložena a o tvrzení, která se netýkala přímo žalobce, přičemž šlo o vyjádření názoru žalovaného, který byl podložený, a proto nemohl mít dopad do dobré pověsti žalobce. Žalovaný v Pořadu poukázal na skutečnost, že svůj díl odpovědnosti za problémy týkající se výstavby dopravní infrastruktury mají instituce, jako je instituce žalobce, tj. vysoké školy, resp. odborníci, kteří na nich působí. Výroky, které uvedl v Pořadu, se týkaly konkrétních osob, které působí na půdě žalobce, nikoli žalobce samotného. Předmětem kritiky byly konkrétní osoby a jejich kritika nebyla bezprostředně přičitatelná žalobci, vyjádření žalovaného se tak nemohlo dotknout dobré pověsti žalobce. Zdůraznil, že vysoké školy a vědecké instituce jsou součástí procesu přípravy a uskutečňování projektů dopravní infrastruktury ministerstva dopravy a jeho výkonných organizací, kdy v posledních letech došlo v České republice k prohloubení korupčního prostředí, jehož součástí byli i někteří pracovníci akademických institucí, kteří poskytovali posudky, které nebyly nestranné a podporovaly prosazení řešení, která byla pro stát nevýhodná. Žalovaný tento problém konkretizoval na projektu dálnice D47 v letech 2001 – 2002, kdy mezinárodní sdružení konzultantů z důvodu vysoké finanční ztráty nedoporučilo státu přijetí návrhu smlouvy vybraného dodavatele na výstavbu dálnice, naopak odborníci působící na půdě žalobce, prof. L. a prof. M., vydali expertní stanoviska a doporučili projekt vládě ke schválení. Na základě expertních stanovisek byla smlouva na výstavbu dálnice D47 uzavřena, následně však došlo k jejímu zrušení z důvodu cenové nevýhodnosti a rizikovosti, přičemž stát musel zaplatit odškodné ve výši 650 mil. Kč. Žalovaný vyzdvihl, že prof. L. prostřednictvím článků a rozhovorů obhajoval správnost výše cen dopravních staveb v ČR, kdy tento náhled byl

vyvrácen kontrolními závěry NKÚ, podle kterých dopravní stavby v ČR byly výrazně předraženy. S ohledem na shora uvedené požadoval, aby soud žalobu v celém rozsahu zamítl.

Ke skutkovým tvrzením žalobce i k obraně žalovaného byly provedeny níže uvedené důkazy, z nichž soud zjistil následující skutečnosti, přičemž současně neprovedl žalovaným navržený důkaz listinou tzv. Rozborovou zprávou boje proti korupci Národní ekonomické rady vlády, sborníkem textu pracovní skupiny pro boj proti korupci a důkaz slyšením M. P., jelikož žalovaný na jejich provedení následně netrval.

Ze záznamu Pořadu na hmotném nosiči, CD, soud zjistil, že žalovaný pronesl v předmětném Pořadu výroky následujícího znění: „*Ve chvíli, kdy chceme hledat odborníky, tak musíme pracovat s lidmi, kteří se nějakým způsobem pošpinili, a teď jde o to, jak moc, jestli aktivně, nebo pasivně.*“ „*Na Vaší univerzitě je takových jmen velmi hodně. Vás si vážím, ale máte tam kolegu L., to je zločinec na akademické půdě. Opravdu! Jo, v tu chvíli to pošpiňuje celé ČVUT, ať už Dopravní nebo Stavební fakultu* (výrok adresovaný přítomnému proděkanovi Dopravní fakulty žalobce, P.M.).“ „*Projekční firmy typu Pragoprojekt, v případě dálnic a silnic, anebo Sudop, v případě železnice, potřebovaly si něco posvětit, tak potřebovaly kulaté razítko. A samozřejmě akademická půda je ideální, ale ne každá univerzita by takovéhle razítko dala na jakýkoli paskvil. Brno, Pardubice je velmi opatrné. I pan M. je velmi opatrný. Pan L. posvětil cokoliv, a dlouhodobě, není to jenom jako úlet.*“ „*Pan M. se taky zašpinil v případě D47.*“ „*Ale Váš kolega L., ten aktivně tomu zločinu pomáhal. Ono je potřeba to nazvat něco jako zločinné spiknutí. Protože on vlastně největší problém je v těch projekčních firmách, které spolupracují s akademickou půdou, která to posvěcuje.*“

Ze seznamu veřejných vysokých škol Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR soud zjistil, že České vysoké učení technické v Praze (dále jen ČVUT) je veřejnou vysokou školou.

Z článku uveřejněného na internetových stránkách <http://student.finance.cz> dne 11. 9. 2013 pod názvem „ČVUT v Praze je nejlepší technickou univerzitou v ČR, tvrdí nejprestižnější univerzitní žebříček“, soud zjistil, že se ČVUT pro rok 2013 v hodnocení světového žebříčku univerzit QS World University Rankings umístilo mezi 451. a 460. místem s hodnocením jako specializovaná vysoká škola s vysokým podílem výzkumu.

Z článku uveřejněného na internetových stránkách otevřené encyklopedie <http://cs.wikipedia.org> ve znění ke dni 23. 6. 2014 pod názvem „České vysoké učení technické v Praze“ soud zjistil, že ČVUT je nejstarší nevojenskou technickou univerzitou v Evropě a v roce 2013 se umístila na 156. místě v hodnocení technických univerzit (Reprezentační brožura ČVUT, r. 2013).

Z internetových stránek <http://www.cvut.cz> ve znění ke dni 23. 6. 2014 soud zjistil, že ČVUT je vysokou školou, která se zaměřuje i na vědeckou a výzkumnou činnost.

Z internetových stránek <http://web.cvut.cz/ki/index.php?id=4> ve znění ke dni 23. 6. 2014 soud zjistil, že Kloknerův Ústav ČVUT je zapsán v seznamu ústavů kvalifikovaných pro znaleckou činnost podle ustanovení § 21 odst. 3 zákona č. 36/1967 Sb. a

vyhlášky č. 37/1957 Sb., ve znění pozdějších předpisů, uveřejněném v Ústředním věstníku ČR, ročník 1993, částka 2, ze dne 5. 5. 1993, přílohy ke sdělení Ministerstva spravedlnosti ze dne 9. 4. 1993, č. j. 159/93 OOD.

Z internetových stránek <http://k622.fd.cvut.cz> ve znění ke dni 23. 6. 2014 soud zjistil, že Dopravní fakulta ČVUT je znaleckým ústavem od 23. 7. 2002 a Ústav soudního znalectví v dopravě byl zřízen rozhodnutím děkana v roce 2005 a zapsán v seznamu ústavů kvalifikovaných pro znaleckou činnost, vedeném Ministerstvem spravedlnosti ČR v souladu se zákonem č. 36/1967 Sb. pro obory doprava a spoje.

Z internetových stránek <https://www.fbmi.cvut.cz> ve znění ke dni 23. 6. 2014 soud zjistil, že znalecký ústav Fakulty biomedicínského inženýrství ČVUT je kvalifikovaným znaleckým ústavem.

Z internetových stránek <http://www.fsc.cvut.cz/katedry> ve znění ke dni 23. 6. 2014 soud zjistil, že Katedra ekonomiky a řízení ve stavebnictví poskytuje odborné služby v oboru ekonomika, stavebnictví a oceňování nemovitostí v rámci znaleckého ústavu Fakulty stavební ČVUT v Praze.

Z úplného výpisu z veřejného rejstříku podle fyzických osob v angažmá vedeného Ministerstvem spravedlnosti ČR soud zjistil, že žalovaný R. J. měl ke dni 23. 6. 2014 angažmá v devíti společnostech, zejména STUDENT AGENCY, k.s., RegioJet a.s., STUDENT AGENCY holding, a.s., TICK TACK s.r.o. a Stínové ŘSD, nadační fond.

Z úplného výpisu z nadačního rejstříku vedeného Krajským soudem v Brně, oddíl N, vložka 474 ze dne 23. 6. 2014 soud zjistil, že zakladatelem nadačního fondu Stínové ŘSD, nadační fond, IČO 020 29 642, byl R. J..

Ze sumarizace obsahu internetových článků publikovaných v období od 16. 10. 2011 do 23. 6. 2014 na různých zpravodajských serverech (*R. J.. Otevřená encyklopedie Wikipedie ve znění ke dni 23. 6. 2014; Student Agency. Otevřená encyklopedie Wikipedie ve znění ke dni 23. 6. 2014; J. už zase „šije“ do státních institucí! Zřídil Stínové ŘSD. Ze dne 5. 9. 2013 tn.nova.cz; Byznysmen J. a odborář D. odvážně vykládají o padlém šéfovi drah Žaludovi. Ze dne 31. 7. 2013 Zpravy.tiscali.cz; Razie u Nečase. Nejlepší reklama pro prohnilé Česko, tvrdí J.. Ze dne 24. 6. 2013 Parlamentnilisty.cz; Mafie rozkrádá Česko, udeřil znovu byznysmen J.. Padla jména. Ze dne 14. 5. 2013 Zpravy.tiscali.cz; Lžete, rozčílil se u Moravce vlakový boss J.. A nasadil si rudý nos. Ze dne 16. 10. 2011 Parlamentnilisty.cz; Jsme pro vás jen plevel, vmetl J. u Moravce šéfovi silnic. Pak ukázal na regulérního zločince a poradil, co provést Babišovi. Ze dne 18. 5. 2014 Parlamentnilisty.cz; Rektor ČVUT žádá omluvu nebo předložení důkazů od R. J.. Ve znění ke dni 23. 6. 2014 Odbornecasopisy.cz; Rektor ČVUT chce po J. omluvu za výroky o „zločinném spiknutí“. Ze dne 22. 5. 2014 Novinky.cz; Omluvte se! Žádá J. rektor ČVUT za výrok o zločinném spiknutí. Ze dne 22. 5. 2014 Tyden.cz; Rektor ČVUT chce po J. omluvu za výrok o zločinném spiknutí. Ze dne 22. 5. 2014 Lidovky.cz;)* soud zjistil, že R. J. byl podnikatelem v oblasti autobusové a železniční dopravy, založil nadační fond Stínové ŘSD, jehož cílem bylo upozorňovat na nedostatky při přípravě, výstavbě a údržbě dopravních staveb, přivítal odvolání generálního ředitele Českých drah P. Ž., policejní razii na Úřadu vlády

považoval za „tu nejlepší reklamu pro naši zemi“ a v Pořadu označil akademika ČVUT F. L. za „regulérního zločince“, posvěcujícího kulatým razítkem cokoli. Soud dále zjistil, že rektor ČVUT profesor P. K. odmítl vyjádření žalovaného zaznělé v Pořadu, ve kterém ČVUT označil za „zločinné spiknutí“ a zároveň žalovaného požádal, aby se ČVUT veřejně omluvil nebo prokázal pravdivost svého vyjádření.

Z internetových stránek <http://www.ceskatelevize.cz> ve znění ke dni 23. 6. 2014 soud zjistil, že Česká televize archivovala 2. část televizního pořadu Otázky Václava Moravce odvysílaného dne 18. 5. 2014.

Ze seznamu článků ke dni 23. 6. 2014 internetového vyhledávače www.kdohybeceskem.cz, ve kterých se vyskytuje index „R. J.“ za určité časové období soud zjistil, že v měsíci květnu 2014 byly vyhledávačem zaznamenány 3 články týkající se projevu žalovaného v Pořadu a následného požadavku ČVUT na omluvu.

Z internetových stránek <http://mediamania.tyden.cz> ve znění ke dni 23. 6. 2014 soud zjistil sledovanost českých televizních stanic dne 18. 5. 2014.

Z dopisu ČVUT, Fakulty dopravní ze dne 28. 1. 2002 ve věci „Expertní vyjádření k metodologii stanovení ceny společností HCH“ soud zjistil, že obsahem vyjádření, pod které se podepsali F. L., a O. P., byla tvrzení, že ceny stavebních prací a jejich souhrn stanovený společností Housing and Construction pro výstavbu a provoz dálnice D-47 v rámci projektu BOT odpovídaly náročnosti projektu a nevybočovaly z používaných sazebníků a navržená cena stavebních nákladů byla v dobrém souladu s odhady řady dotázaných odborníků a projektových pracovníků.

Z kontrolního závěru Kolegia NKÚ na svém X. zasedání, konaném dne 23. 5. 2011 ve věci „Peněžní prostředky určené na pořízení dálnice D3“ soud zjistil, že kontrolní akcí bylo prověřováno pořizování dálnice D3, která měla vést ve směru Praha – České Budějovice – Dolní Dvořiště – státní hranice s Rakouskem. Z předpokládaných nákladů na pořízení ve výši 88 264 mil. Kč mělo být do konce roku 2010 vynaloženo 13 305 mil. Kč. Z celkové délky 174 km bylo realizováno 17 km, tj. necelých 10 % a průměrné náklady na pořízení činily 290 mil. Kč/km. Průměrné náklady na pořízení zbylých úseků měly činit 530 mil. Kč/km. Zjištěna byla řada nedostatků, které negativně ovlivnily proces pořizování dálnice D3 a vedly k nevhodnému vynakládání finančních prostředků. V období let 2006 až 2010 došlo u 23 staveb k nárůstu předpokládaných nákladů o 52 %. NKÚ konstatovalo, že existovalo reálné riziko dalšího růstu předpokládaných nákladů na výstavbu dálnice D3. Účinnost vládou v roce 2009 schváleného krizového plánu MD k dosažení úspor při výstavbě dopravní infrastruktury byla v případě dálnice D3 nulová.

Z kontrolního závěru Kolegia NKÚ na svém XI. zasedání, konaném dne 24. 6. 2013 ve věci „Peněžní prostředky určené na výstavbu dálnic a rychlostních komunikací“ soud zjistil, že kontrola byla zaměřena na významné problémy, které negativně ovlivňovaly hospodárnost, efektivnost a účelnost realizace akcí výstavby dálnic a rychlostních komunikací. Kontrolní zjištění vycházela z analýzy 74 staveb o celkových nákladech 215 mld. Kč. Podrobně z nich bylo kontrolováno 29 staveb o celkových nákladech 83 mld. Kč. Průměrné celkové náklady na

pořízení jednoho kilometru byly u dálnic 416 mil. Kč a u rychlostních komunikací 378 mil. Kč. Předpokládané stavební náklady se v průběhu územních řízení zvýšily o 68 % a v průběhu stavebních řízení o 37 %.

Ze Závěrečné zprávy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR pro objasnění skutečností v souvislosti s uzavřením a vypovězením smlouvy mezi Českou republikou a firmou Housing & Construction na výstavbu dálnice D 47, bod IV. ve vztahu k ceně projektu a ekonomické expertize, soud zjistil, že Komise zadala vypracovat samostatný posudek nezávislému odborníkovi, který ve své písemné expertize a vlastní výpovědi před Komisí objasnil variantu financování celého projektu ve srovnání s modelem financování společnosti Housing & Construction. Financování variantou Housing & Construction bylo ve výši až 215.857 mil. Kč, kdežto nejvyšší varianta z dalších čtyř možných variant dosahovala částky ve výši pouze 81.270 mil. Kč.

Z účastnické výpovědi Ing. R. J., soud zjistil, že byl do Pořadu pozván jako zástupce nadačního fondu Stínové ŘSD. Svými výroky, které v Pořadu uvedl, se nechtěl dotknout samotného ČVUT, nýbrž jej chtěl pouze upozornit na skutečnost, že na akademické půdě jsou lidé, kteří dobré jméno nemají, neboť dlouhodobě pracovali pravděpodobně pro zájmy jiných firem, nikoliv státu a tudíž do zločinného spiknutí určitě nepatří ČVUT, nýbrž právě tito lidé. Expertní vyjádření ze dne 28. 1. 2002 bylo na hlavičkovém papíru ČVUT podepsáno panem L., tedy odpovědnost za toto vyjádření převzala ČVUT a záměrem žalovaného tak bylo upozornit ČVUT, že na své akademické půdě zaměstnává lidi, zejména pana L., kteří poškozují dobrou pověst ČVUT.

Ze svědecké výpovědi J.P., FEng ze společnosti MOTT MACDONALD Praha, soud zjistil, že spolupracoval se žalovaným v nadačním fondu Stínové ŘSD. Svědek vyjádřil svoje stanovisko, že dálnice v České republice jsou předražené. Pan L. se v minulosti vyjádřil, že ceny výstavby dálnic byly správné i přesto, že odborná veřejnost i NKÚ zastávalo názor, že ceny byly nadhodnocené. Stejně tak v případě projektu dálnice D47 pan L. podal vyjádření, že pro uzavření smlouvy s dodavateli, bylo vše perfektní. K obhájení a prosazení pro stát špatné smlouvy byli využiti akademici, vedení vrcholovými pracovníky ČVUT, profesory panem L. a panem M.. Jejich expertní stanovisko se stalo rozhodujícím argumentem pro rozhodnutí vlády podepsat v červnu 2002 pro stát značně nevýhodnou smlouvu. ČVUT je plné velkých čestných odborníků. Pan J. měl svým prohlášením v Pořadu na mysli, že ČVUT by se mělo striktně vyvarovat služeb politikům a jejich hrátkám. Svědek neměl žádné důkazy nebo indicie o tom, že by se ČVUT podílelo na nevýhodných smlouvách, naopak s nimi měl úspěšnou pracovní zkušenost v zájmu státu.

Soud provedl dokazování i listinou tvořící součást spisu vedeného Městským soudem v Praze pod sp. zn. 10 Cm 19/2011, jmenovitě rozsudkem ze dne 13. 6. 2012, č. j. 10 Cm 19/2011-104, ze kterého zjistil, že Česká asociace ocelových konstrukcí, IČO 661 80 694, se sídlem Na Obvodu 1098/41, Ostrava – Vítkovice, jakožto žalobkyně, se žalobou na ochranu dobré pověsti právnické osoby domáhala, aby soud uložil MOTT MACDONALD Praha, spol. s.r.o., IČO 485 88 733, se sídlem Národní 984/15, Praha 1, jakožto žalované, povinnost zdržet se poškozujících tvrzení, zaslat písemnou omluvu a zaplatit přiměřené zadostiučinění za výroky obsažené v rozborové zprávě „Kontrola kvality a způsob provádění přejímek staveb pozemních

komunikací“, kterou žalovaná předložila dne 31. 3. 2011 Národní ekonomické radě vlády. Zpráva byla volně přístupná na internetu. Městský soud v Praze žalobu zamítl v celém jejím rozsahu. Z odůvodnění rozsudku vyplývalo, že ČVUT a VUT Brno jsou spolu s dalšími subjekty členy České asociace ocelových konstrukcí a taktéž, že státem zřízené vysoké školy působí ve sdružení nezabývajícím se jen vědeckou či konzultační činností, ale i legálním lobbingem.

Z provedených důkazů soud zjistil následující skutkový stav.

Žalovaný se dne 18. 5. 2014 spolu s proděkanem Dopravní fakulty ČVUT v Praze P.M. a s generálním ředitelem Ředitelství silnic a dálnic ČR J.K. zúčastnili v Pořadu debaty týkající se výstavby a opravy dálnice D1. Ve druhé části Pořadu žalovaný po projevu P.M., jímž se vyjadřoval k vybírání odborníků na post typu generálního ředitele Ředitelství silnic a dálnic ČR, pronesl výroky, jimiž na vybírání odborníků navázal a začal kritizovat akademiky, kteří na ČVUT působí. Samotnou kritiku učinil vyjádřením „*ve chvíli, kdy chceme hledat odborníky, tak musíme pracovat s lidma, kteří se nějakým způsobem pošpinili, a teď jde o to, jak moc, jestli aktivně, nebo pasivně*“. Na to navázal výrokem, jehož obsahem bylo tvrzení, že na ČVUT je takových lidí velmi hodně, kdy za příklad uvedl pana L. a zároveň jej označil za zločince na akademické půdě. K tomu dále dodal, že tato skutečnost pošpinuje celé ČVUT, ať už Dopravní nebo Stavební fakultu. Následně byl žalovaný dotázán moderátorem Pořadu, jaké důkazy má k tomu, že označuje pana L. za zločince. K položené otázce se žalovaný vyjádřil tvrzením, ve kterém uvedl, že v případě projekčních firem typu Pragoprojekt nebo Sudop, které když potřebovaly kulaté razítko, tak akademická půda byla ideální. Ne každá univerzita by takové razítko dala na jakýkoli „paskvil“. Brno, Pardubice, i pana M. považoval za velmi opatrné, nicméně k panu Lehovci se vyjádřil tak, že posvětil cokoliv, a dlouhodobě. Dalším výrokem se dotkl Pana M., o kterém uvedl, že se zašpinil v případě D47. Konečně také tvrdil, že pan L. zločinu aktivně pomáhal, což bylo obsahem formulace „*Ale Váš kolega L., ten aktivně tomu zločinu pomáhal. Ono je potřeba to nazvat něco jako zločinné spiknutí. Protože on vlastně největší problém je v těch projekčních firmách, které spolupracují s akademickou půdou, která to posvěcuje*.“ Žalovaný se k proneseným výroky přihlásil, pouze namítal, že jimi nechtěl poškodit žalobce, ale fakticky ho ochránit před výsledky činností jeho vlastních akademiků. Po odvysílání Pořadu internetové zpravodajské servery vydaly několik článků, jejichž obsahem byla vyjádření žalovaného a dalších hostů v Pořadu.

Podle § 135 odst. 1 z.č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen obč. zák.) právnická osoba, která byla dotčena zpochybněním svého práva k názvu nebo která utrpěla újmu pro neoprávněný zásah do tohoto práva, nebo které taková újma hrozí, zejména neoprávněným užitím názvu, se může domáhat, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.

Podle § 135 odst. 2 obč. zák. stejná ochrana náleží právnické osobě proti tomu, kdo bez zákonného důvodu zasahuje do její pověsti nebo soukromí, ledaže se jedná o účely vědecké či umělecké nebo o tiskové, rozhlasové, televizní nebo obdobné zpravodajství; ani takový zásah však nesmí být v rozporu s oprávněnými zájmy právnické osoby.

Podřazením zjištěného skutkového stavu pod shora citovaná zákonná ustanovení soud dospěl k závěru, že jednáním žalovaného došlo k neoprávněnému zásahu do dobré pověsti žalobce.

Žaloba je důvodná.

Soud především vyzdvihl, že v tomto řízení nebyly posuzovány otázky související s úlohou a postupy státu, různých korporací, podnikatelských subjektů či jednotlivců v souvislosti s veřejnými zakázkami, kterými jsou bezpochyby i dálnice či jiné zakázky zejména ve stavebnictví. Předmětem tohoto sporu bylo posoudit, zda se žalovaný dopustil v TV pořadu Otázky Václava Moravce dne 18. 5. 2014 výroků o ČVUT zejména ve znění, že „*na jeho půdě působí odborníci, kteří se nějakým způsobem pošpinili; na univerzitě máte kolegu L. a to je zločinec na akademické půdě, pošpiňuje to celé ČVUT; projekční firmy, když si potřebovaly něco posvětit tak potřebovaly kulaté razítko a akademická půda je ideální, ale ne každá univerzita by takové razítko dala na jakýkoli paskvil; ono je potřeba to nazvat něco jako zločinné spiknutí*“.

V souladu s ustálenou judikaturou tak bylo na žalobci, aby prokázal, že se žalovaný předmětných výroků dopustil, což bylo prokázáno obsahem CD zachycujícím předmětný pořad, přičemž navíc žalovaný tato jeho tvrzení nezpochybnil a ke svým výrokům se přihlásil, když pouze tvrdil, že byly vytrženy z kontextu celého jeho prohlášení v pořadu zazněného a zejména, že byly míněny právě na ochranu žalobce jako významné akademické instituce.

Dobrá pověst právnické osoby, jak bylo rovněž judikováno, se předpokládá (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 18. 3. 2008 sp. zn. 30 Cdo 1385/2006) a žádným z provedených důkazů nebylo prokázáno, že ČVUT dobré pověsti nepožívá, ba bylo tomu právě naopak viz. např. obsah stránek <https://www.fbmi.cvut.cz> deklarující, že ČVUT je kvalifikovaným znaleckým ústavem, či článek na <http://student.finance.cz> ze dne 11.9.2013, dle kterého se pro rok 2013 v hodnocení světového žebříčku univerzit QS World University Rankings umístilo ČVUT mezi 451. a 460. místem s hodnocením jako specializovaná vysoká škola s vysokým podílem výzkumu, anebo článek na <http://cs.wikipedia.org> deklarující, že ČVUT je nejstarší nevojenskou technickou univerzitou v Evropě a v roce 2013 se umístila na 156. místě v hodnocení technických univerzit.

Bylo tak na žalovaném, aby prokázal pravdivost svých výroků a na soudu, aby posoudil, zda byly způsobilé zasáhnout do dobré pověsti žalobce. Důkaz k předmětnému se žalovanému nezdařil (srov. § 120 odst. 1 o.s.ř.). Jím navržené a soudem provedené důkazy směřovaly a prokazovaly obecně nedobrou ba přímo tristní situaci na úseku stavby dálnic (a zejména dálnice D47), nikoli však dlouhodobé opakované neodborné působení žalobce, potažmo jeho odborníků z řad profesorů či zaměstnanců, kteří by vědomě či byť z nedbalosti posvěcovali, tj. odsouhlasovali či doporučovali pro stát nevýhodné stavby. Jediným relevantním důkazem v tomto směru bylo Expertní vyjádření k metodologii stanovení ceny společnosti Housing and Construction ze dne 28. 1. 2002, které bylo skutečně vystaveno pod hlavičkou ČVUT a pod který se podepsali F. L., a O. P. To se ale týkalo právě pouze dálnice D-47. Bylo-li nakonec od uzavřené smlouvy s Housing and Construction odstoupeno za cenu vysokého odstupného zaplaceného státem předmětné společnosti, představujícího tak škodu státu vzniklou, o čemž

svědčil obsah Závěrečné zprávy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny, nebylo to samo o sobě bez dalšího důkazem o ničem jiném, než o jednotlivém pochybení obou jmenovaných, nikoli však o jejich zločinném spiknutí za účasti ČVUT s Housing and Construction na této akci a už vůbec ne na jiných stavebních zakázkách a příp. s jinými subjekty.

Argumentoval-li žalovaný ke své obraně rozsudkem MS v Praze č. j. 10 Cm 19/2011-104, pak se soud s jeho odůvodněním seznámil a závěry v něm přijaté zejména k tvrzené obraně žalovaného o tom, že ČVUT a VUT Brno jsou členy, spolu s dalšími subjekty a to i podnikateli, České asociace ocelových konstrukcí, a že jejich působení není založeno jen na vědecké, konzultační a znalecké činnosti, ale i na legálním lobbingu, vzal za dovoditelné, když i odkaz na Nález ÚS ze dne 17. 7. 2007, IV. ÚS 23/05, nebo rozsudek NS ČR ze dne 22. 10. 2009, sp. zn. 30 Cdo 3638/2009, měl za příležitavý a pro toto soudní řízení aplikovatelný. Meritum sporu posuzované v cit. rozsudku bylo ale jiné, než zásadní sporná otázka posuzovaná v tomto soudním řízení.

Stěžejní bylo posoudit, zda vytýkané výroky žalovaného byly způsobilé zasáhnout do dobré pověsti žalobce. Neoprávněným zásahem do práva na ochranu dobré pověsti právnické osoby je zásadně každé nepravdivé tvrzení nebo obvinění, které zasahuje její dobrou pověst (srov. rozhodnutí NS ČR ze dne 3. 9. 2002, sp. zn. 28 Cdo 1375/2002). Samotné uveřejnění nepravdivého údaje, které se dotýká dobré pověsti právnické osoby, nemusí automaticky zakládat neoprávněný zásah do této dobré pověsti. Takový zásah je dán pouze tehdy, jestliže přesáhl určitou přípustnou intenzitu takovou měrou, kterou již v demokratické společnosti tolerovat nelze (srov. rozhodnutí NS ČR ze dne 2. 2. 2006, sp. zn. 32 Cdo 1159/2004). Soud dovodil, že formulace, které žalovaný použil, a to nejen samostatně, ale i v kontextu zbylého projevu, vyřčeného žalovaným v Otázkách Václava Moravce, dosáhly takové intenzity, že mohly neoprávněně zasáhnout do dobré pověsti žalobce (a také do ní zasáhly, což bylo prokázáno článkem na www.kdohybeceskem.cz, obsahem internetových stránek <http://mediamania.tyden.cz> o sledovanosti českých televizních stanic dne 18. 5. 2014 a obsahem internetových článků publikovaných v období od 16. 10. 2011 do 23. 6. 2014 na různých zpravodajských serverech), přičemž s ohledem na jejich vyznění nemohlo jít o přípustnou kritiku založenou na hodnotícím úsudku, která se presumuje a je třeba jí poskytovat ochranu právě pro její roli pranýřování nežádoucích jevů panujících ve společnosti. Hodnotícím úsudkem nemůže být tvrzení, že se žalobce účastní na zločinném spiknutí, jeho zaměstnanci jsou zločinci zúčastnění na starých zločinech, posvěčující jakékoli paskvily. Takové výroky, byť vyřčené pod emočním tlakem, jsou obecně nepřípustné, protože naprosto vybočují z pravidla solidní kritiky. Navíc slovní spojení o zločinu a potažmo zločinném spiknutí je natolik hraniční, že může být vnímáno jako skutečné soustavné úmyslné porušování trestního zákona, tj. jako tajné spiknutí či konspirace žalobce s nezákonným politickým nebo ekonomickým cílem.

Bylo na žalovaném, který přijal pozvánku do, jak je všeobecně známé, velmi sledovaného pořadu Otázky Václava Moravce, a který také věděl jaké bude jeho téma, aby se vyvaroval a zdržel nepřípustné kritiky právě ve formě výroků, které použil, jimiž rozhodně nemohl žalobci pomoci a ochránit ho před jeho vlastními akademiky, jak ke své obraně argumentoval.

Na základě shora přijatých právních závěrů proto soudu nezbylo, než žalobě vyhovět a žalobci právo na satisfakci přiznat.

Žalobce nárokoval zveřejnění omluvy eventuelně třemi způsoby, v pořadí Otázky Václava Moravce, nebo ve dvou denících, anebo zaslání omluvného dopisu žalobci. Soud měl požadovanou omluvu za satisfakci přiměřenou jak k míře zásahu do dobré pověsti žalobce, tak i jako „sankci“ za protiprávní jednání pro žalovaného. Protože právní úprava neumožňuje soudu, aby v rozsudku uložil povinnost někomu jinému než účastníku řízení, nebylo možné uložit TV stanici ČT24, která se ničeho vůči žalobci nedopustila, povinnost aby do svého pořadu Otázky Václava Moravce umístila text omluvy zobrazený přes celou šíři obrazovky po dobu nejméně 60 sekund. Naproti tomu uložení povinnosti žalovanému, aby omluvu na své vlastní náklady zveřejnil v tisku, soud měl za realizovatelnou a vykonatelnou, odpovídající i teritoriálnímu rozsahu a intenzitě dopadu předmětných výroků žalovaného do dobré pověsti žalobce. Za této situace již soud nerozhodoval ani o omluvě formou dopisu žalovaného adresovaného žalobci, jelikož žalobce uplatnil své nároky formou eventuálního petitu a ty byly uloženy povinnosti žalovanému, stanovené ve výroku I. tohoto rozsudku, vypořádaný.

Jestliže soud výslovně právně nehodnotil zbylé provedené důkazy učinil tak proto, že nebyly meritorně významné ke sporným otázkám posuzovaným v tomto soudním řízení.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 ve spojení s § 149 odst. 1 o.s.ř. Žalobce byl ve věci zcela úspěšný, proto mu soud přiznal plnou náhradu nákladů řízení ve výši 30.308,- Kč. Tato částka sestává ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2.000,- Kč, z odměny za 5 úkonů právní služby po 2.500,- Kč (příprava a převzetí věci, sepis žaloby a účast na jednáních ve dnech 1. 12. 2015, 21. 7. 2016 a 3. 11. 2016) tj. 13.750,- Kč, z odměny za 1 úkon právní služby po 1.250,- Kč za účast na jednání dne 10. 11. 2016 (srov. § 11 odst. 2 písm. f) vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění, adv. tarif), z 6 paušálních náhrad výdajů po 300,-Kč, tj. 1.800,- Kč (srov. § 9 odst. 4 ve spojení s § 7 bod 5, § 11 odst. 1 a § 13 odst. 3 adv. tarifu). Žalobce požadoval také náhradu cestovních výdajů za cestu ke dvěma jednáním, tudíž soud přiznal cestovné ve výši 6.492,- Kč [(1x cesta Praha - Brno a zpět k jednání dne 1. 12. 2015, 432 km osobním automobilem BMW X6, SPZ 2AM8012, při průměrné spotřebě 7,5 litru na 100 km, při vyhláškové ceně ve výši 36,10 Kč (srov. § 4 písm. c) vyhl. č. 328/2014 Sb.), náhrada za opotřebení vozidla ve výši 3,7 Kč na km (srov. § 1 písm. b) vyhl. č. 328/2014 Sb.); 1x cesta Praha - Brno a zpět k jednání dne 3. 11. 2016, 432 km osobním automobilem BMW X6, SPZ 2AM8012, při průměrné spotřebě 7,5 litru na 100 km, při vyhláškové ceně ve výši 29,5 Kč (srov. § 4 písm. c) vyhl. č. 385/2015 Sb.), náhrada za opotřebení vozidla ve výši 3,8 Kč na km (srov. § 1 písm. b) vyhl. č. 385/2015 Sb.)] a náhradu za promeškaný čas v celkové době 10 půlhodin, tj. celkem 1.000,- Kč (srov. § 14 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.). Vzhledem k prokázané skutečnosti, že zástupkyně žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, soud žalobci podle § 137 o.s.ř. přiznal i náhradu za 21% DPH v celkové částce 4.392,- Kč, a to náhradu DPH z odměny právní služby, z paušálních náhrad a z cestovného. V souladu s § 13 a § 14 adv. tarifu a § 140 odst. 2 o.s.ř. soud náhradu DPH z náhrady za promeškaný čas nepřiznal. Náklady řízení tak jak byly žalobci přiznány, soud měl za potřebné a účelně vynaložené k uplatnění jeho práv v tomto soudním řízení.

Poučení o odvolání a o výkonu rozhodnutí:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím Krajského soudu v Brně k Vrchnímu soudu v Olomouci.

Nesplní-li žalovaný dobrovolně povinnost vyplývající z tohoto rozsudku může se žalobce domáhat jeho výkonu.

Krajský soud v Brně
dne 10. 11. 2016

JUDr. Dagmar Novotná v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Mgr. Klára Hinková